

Szakmai beszámoló

Parajd, Határtalanul! 2025. május19-23.

1. nap

Indulás: Nagykörös, 2025. 05.19. hétfő 6:00

Utasok: 21 tanuló, 2 pedagógus, 1 szülő

Első megállót Szegeden tartottuk, ahol mosdószünet után reggeliztünk. A következő megállónk Aradon volt, az aradi vértanúk emlékművénél. Deák Gábor rövid beszéddel megemlékezett a kivégzett hőseinkről, majd két tanuló koszorút helyezett el az emlékoszlop tövéénél. Egy perces néma vigyázban állással tisztelegtünk előttük. A következő megállónk Déván volt. Az út során el kezdett esni az eső, az autóbusból nem tudunk kiszállni a megérkezésünkönkor, ömlött az eső. Ezért ebédszünetet tartottunk. Kb. fél óra elteltével az eső elállt. A felvonóhoz mentünk, de sajnos, az nem működött. Mivel gyalog nem tudunk felmenni, nem volt annyi idő, hogy oda-vissza megtegyük az utat, tovább indultunk Vajdahunyad várához. Közben kisütött a nap. Napsütésben láttuk meg a várat. Mindenkire nagy hatással volt. A buszon ismertetőt tartottunk a várról. Így a vár udvarán, a helyszínen megbeszéltük, hogy merre mit találnak. A tanulók önállóan fedezhették fel a várat. Sétánk közben mindenhol lelkes, kíváncsi tanítványainkkal találkoztunk. A másfél óra elteltével a találkozási ponton mindenki időben megjelent. Majd indultunk Parajdra, a szállásunkra. A Csűr Panzió Parajdon minden várakozásunkat felülmúlta. Tiszta, jó elrendezésű apartmanok vártak ránk. A szoba beosztásait már otthon elvégeztük, a gyerekek választhattak, hogy ki kivel szeretne egy szobába kerülni. Ez addig működhet megállapodásunk szerint, amíg a szabályokat meg nem szegik.

Érkezésünk után egyből vacsorázni mentünk. Kedves házigazdáink finom vacsorával fogadtak bennünket. Vacsora után mindenki elfoglalta a szállását. Kipakolás után kiosztottunk mindenkinek egy-egy füzetet és tollat. Ebbe a füzetbe kellett minden este beleírni az aznapi élményeket, észrevételeiket, gondolataikat. Ezen a napon éjfélkor volt a takarodó.

2. nap

Fél hétkor volt az ébresztő. Reggeli után szendvicseket készítettünk az útra. Ebben a fiúk is kivették a részüket. 8 órára várták csoportunkat az Áprily Lajos Általános Iskolában. Az iskolai program után Gyergyószentmiklósról mentünk, a Caritas Vidékfejlesztés Látványsajtműhelyébe. Az egy órás program után, melyen végig kísértük a sajtókészítés folyamatát, majd kóstolót is kaptunk az érlelt sajtból, a Békás-szoroshoz mentünk. Gyönyörű tájakon utaztunk egész délelőtt, de amikor a Szorost meglátták a gyerekek, elakadt a szavuk. Szerencsénkre, kevés turista volt és kevés autó járt az úton is. Rengeteg fotót készítettek a gyerekek. Miután a buszhoz értünk, elindultunk egy másik látványosság felé, a Gyilkos-tóhoz. A tó partján sétáltunk, majd aki akart, ajándékot, emléktárgyat, kürtöskalácsot vásárolt. Itt is csodálatos képeket készítettek a tanulók.

Este 7 órára kellett a szállásra érniük vacsorára.

Vacsora után mindenki megírta a napi beszámolóját.

3. nap

A reggeli után Segesvárra indultunk. A buszparkolótól gyalogoltunk fel a várig. A vár megtekintését az Óratoronnyal kezdtük, ahol megnéztük a Toronyban lévő kiállítást, majd a kilátást a Torony tetejéből.

A Torony közelében lévő Középkori Fegyverek Múzeumába tettünk látogatást, majd Drakula szülőházát néztük meg kívülről. Felsétáltunk a Diáklépcsőn, ezért a jutalmunk a város gyönyörű látképe volt. Indulnunk kellett tovább. A buszhoz sétáltunk és útközben megálltunk fagyizni is. Egy kis szabadidő után indultunk tovább, hogy a főút mellett megálljunk az Ispánkútnál, és tiszteletünket tegyük az itt felállított Petőfi-emlékműnél, a költő elestének feltételezett helyén. Petőfi életét, munkásságát röviden felelevenítettük egy tanuló beszéde által, majd két tanulónk koszorút helyezett el a szobornál. A csendben nemcsak Petőfire, hanem a segesvári csatában elesett hősökre is emlékeztünk. Sajnos, a Petőfi Sándor Emlékház Fehéregyházán átalakítás miatt be volt zárva. Ezt az utazás előtti internetes ellenőrzés, majd telefonos egyeztetés során tudtuk meg Szabó Józseftől. Ezért döntöttünk úgy, hogy az Emlékház meglátogatása helyett a Petőfi-emlékművet keressük fel.

A koszorúzás után a székelyderzsi erődtemplomot kerestük fel. A hölgy, aki várt bennünket, pár szóval bemutatta a templomot, a falut. Székelyderzs 100%-ban magyarlakta terület. Az erődtemplom megtekintése után Székelyudvarhely főterén sétáltunk, megcsodáltuk a teret körülvevő szép régi épületeket, a turul madaras emlékművet. Majd autóbusszal elmentünk a Csonka várhoz, amit kívülről néztünk meg.

A következő állomás Szejkefürdőn a Mini Erdély Park. A parkot egyénileg fedezték fel a gyerekek, majd kisvonatra ültek és egy kis túrát tettek a mini épületek között. Több épületet már be tudtak azonosítani. Innen Korond felé vettük az irányt, közben Farkaslakán megálltunk, hogy Tamási Áron sírjára koszorút helyezzünk el. Majd megnéztük a szülőházát. Magyar órán a magyartanárnök beszélt Tamási Áronról utazásunk előtt (8. osztályban tananyag).

Közben kiderült, hogy Korondon nem tud fogadni bennünket Máthé K. István fazekasmester, elutazott. Így Farkaslakáról Korondra mentünk szétnézni és új programot keresni. Élelmiszerboltban és a vásársoron be tudtak vásárolni a gyerekek. Közben a sofőr segítségével kerestünk egy másik fazekasmestert, aki elvállalta, hogy másnap fogadja a csoportunkat, bemutatja a cserépedények készítésének módját és a gyerekek ki is próbálhatják a korongozást.

Miután visszaértünk a Panzióba, kézműveskedtünk. A fiúk neten felkutatták, mit kell tudni a székely zászlóról, majd készítettek párban egy-egy zászlót kartonból. A lányok az utazás során készített fotók segítségével készítettek rajzokat filctollal, pasztellel és rajzszénnel. Az utazás után ezek közül az iskolai paravánunkra is kikerült pár alkotás. Vacsora után befejezték a munkájukat, leírták a nap eseményeit a füzetükbe.

4. nap

A korai reggeli után a Parajdi Sóbánya helyett a Sóbánya közelében lévő Kürtöskalácsot áruló családi vállalkozáshoz mentünk. A Sóbánya bezárása miatt kellett változtatni az eredeti programon. Erre az időpontra sikerült szállásadónk segítségével leegyeztetni Tamás Loránttal, hogy fogadja csoportunkat. Bemutatták, hogy hogyan kell elkészíteni a kürtöskalácsot. Ezután lehetővé tették, hogy minden gyermek a saját kürtöskalácsát elkészítse, feltekerje a fára. Páran még a sütésben is segédkeztek. Miután mindenki megkapta a kalácsát, tovább indultunk Korondra, ahol Ilyés Mihály korongozó mester és felesége fogadott bennünket. Korongozás után Szovátára mentünk, ahol a Medve-tó partján sétáltunk. Majd egy hosszabb utazás után jutottunk el Berethalomra, ahol egy fantasztikus erődtemplomot jártunk körbe, méltán szerepel az UNESCO Világörökség listáján. Innen Bözödújfalú emlékhelyhez mentünk, sajnos el kezdett esni az eső. Megnéztük az emléktáblákat, majd az elárasztott falut. A gyerekeket is megérintette a pusztítás nyoma.

A következő megállónk Kőrispatakon volt, ahol a Szalmakalap Múzeumot néztük meg és foglalkozáson vettünk részt.

A Panzióban az utolsó ott fogyasztott vacsoránkat megettük. A vacsora után a Panzió udvarán tartottunk egy kis Ki mit tud Erdélyről? vetélkedőt. Az utazásunk során látottakkal, valamint Erdély történelmével, földrajzával kapcsolatos kérdéseket adtunk fel a gyerekeknek. Majd közben megérkeztek páran a parajdi iskolások közül. Volt, aki hozott bluetooth hangszórót, így egy vidám zenés, táncos estét tartottunk. Kicsit tovább maradtak fenn a gyerekek, nehéz volt a búcsúzás. De a csomagolás nagy részét el kellett végezni lefekvés előtt.

5. nap

A reggeli után elbúcsúztunk a Panziót működtető családtól. Marosvásárhely felé vettük az irányt. A központon megnéztük a díszes épületeket, bementünk a Kultúrpalotába, ahol megcsodáltuk a festett falakat. Innen busszal mentünk a közelben lévő várhoz, ahol nagyon rövid időt tudtunk eltölteni. Megnéztük a megmaradt épületeket. Majd indulnunk kellett tovább. Először a Tordai-hasadékhoz mentünk. Mivel a busz a fenti parkolónál állt meg, sokat kellett sétálni, hogy a hasadékig eljussunk. Közben el kezdett cseperegni az eső. Mivel mindenki felszerelkezett esőkabáttal vagy esernyővel, úgy egyeztünk meg, hogy folytatjuk a sétát a hasadékban. A gyerekek a sár ellenére is nagyon élvezték a csodálatos környezetben folytatott sétát. Bánatunkra, vissza kellett fordulni, hogy elinduljunk Kolozsvárra.

Szerencsénkre Kolozsváron, a Szent Mihály-templomhoz közel tudtunk parkolni egy román rendőr segítségével. Egy kis séta után előtűnt Mátyás király monumentális, híres szobra. Fotózkodás után bementünk a templomba, majd felkerestük Mátyás király szülőházát. A hangulatos utcákon sétálva megcsodáltuk a híres Kolozsvárt. Fájó szívvel ültünk fel a buszra és indultunk Nagykőrösre.

Maradandó élményekkel tértünk haza mindannyian Erdélyből.